

ליד המדרגות והיינו חומדים את פירוטיו אבל לקטוף לא העצנו אלא את אלה שהיו מציאות פה ושם מבין עלי הענפים שפלשו לתחומנו וכמעט חסמו את העליה במדרגות, אותן ראיינו כשicityות לנו ובלענו בעודן בכפנו ללא נקיפת מצפון.

אל משפחת גרוובסקי שגרה במרכז העיר, היינו נוסעים בחשלה.

איך קרה שקבלנו, יהודה ואני, שעורי צרפתי אצל הדסה גרוובסקי — איני יודע, אבא הלא התנגד עקרוני ללימוד שפות זרות מחשש פגיעה בעברית, נראה ידע שבמילא הרבה לא נלמד בזמן הקצר שעמד לרשותנו וללמוד הלא חייבים ובכן — יהיה זה צרפתי. היינו נוסעים יומיום אחר-הצהרים לקבל שעורה. יהודה היה נותן לי מטליק (אגורה) או שניים שאחזר הביתה בחשלה והוא עם חברו עמייהוד היו מושטטים בשוקים וברחובות, קונים בזאה בחליב (גילדת חלב) שותים סוס ותמרהינדי וננהנים מה- חיים. רציתי גם אני להצטרף אבל מה פתאום הם ייגרוו עם ילדה ברחובות ביירות וסמטהותיה? היה עלי לקבל את הדין ולהזור, במחילה, הביתה.

מבירות נסעו אבא ואמא ליפו לשבועיים. באותו שבועיים היו ימי עיון והשתלמות למורים במקוה-ישראל. את תרצה ואזרח הקטנים לקחו עם ואותי — כ"מטפלת".
 נסענו באוניה ליפו. התאכסנו במלון צאלל כשהוריהם ערכו את היום כולם במקוה-ישראל, ואני — עם הילדים במלון. איני יודעת אם הייתה כל כך מרוצה מהתפקיד, אבל בינתיים עשית טiol באוניה מבירות ליפו וחזירה ואין לזל בכך.